

[Aksel Larsen.]

tere, hvem der er ansvarlig for et politisk, periodisk trykt Skrifts Indhold. Antagelig maa det være Partiet, som udgiver det, i sidste Instans formodentlig alle Partiets Medlemmer eller Partikongressen eller Partibestyrelsen. Den virkelig ansvarlige kan ikke siges at være den egentlige Redaktør, da han ganske bestemt redigerer Bladet i Overensstemmelse med de Beslutninger, Partiet har truffet, og de Vilkaar, paa hvilke han er ansat. Paa samme Maade kan man spørge: Hvem er egentlig ansvarlig for et af de Blade, Justitsministerens Partifælle, der endnu er Borgmester i København, betegner som „Polytbladene“? Hvem er ansvarlig for, hvorledes et Blad, der er udgivet af et Aktieselskab, redigeres? Den Lønarbejder, der ansættes som Redaktør i Kraft af sin smidige Pen, og som faar sine Direktiver fra Aktieselskabet om, at der skal skrives i den og den Retning, eller Aktieselskabets Bestyrelse, Bladets økonomiske Bagmænd? Jeg tror, det bliver meget svært at besvare Spørgsmaalet.

Jeg skal gerne konkretisere det noget nærmere. Nu bruger man ikke mere ved „Social-Demokraten“ i København Straamandsystemet. Derfor er det blevet et Uvæsen, fordi man ikke selv bruger det for Tiden. Redaktøren hedder H. P. Sørensen, han er ansvarlig efter Presseloven. Imidlertid faar han sine Direktiver af Kontrahentforsamlingen, der ikke alene ansætter Chefredaktøren, men ogsaa giver ham Direktiver for, hvorledes Bladet skal redigeres, indtil man paa næste ordinære Kontrahentforsamling skal tage Spørgsmaalet op, om man vil genvælge Redaktøren eller skifte. Er det saa egentlig ikke Kontrahentforsamlingen, der er ansvarlig for, hvad der staar i „Social-Demokraten“? Kan man uden videre sige: Nej, det er H. P. Sørensen?

Paa samme Maade vil jeg sige: Hvorledes er det med Interessentskabet „Berlingske Tidende“, et forholdsvis anonymt Interessentskab, et Familieselskab? Det skifter Redaktør temmelig tit, naar Redaktøren ikke tilfredsstiller Familien, der ejer Bladet. Dette viser, at det er Bladets egentlige Ejere, som bestemmer, hvorledes det skal redigeres, og derved ogsaa bestemmer i det store og hele, hvad der skal staa i det. Har man tænkt sig at drage ham til Ansvar og hvorledes?

Dengang H. N. Andersen døde, var der lange Nekrologer i Dagspressen herhjemme, og nogle af de mest rørende fandtes i „Politiken“. Der forekom i „Politiken“

Nekrolog over H. N. Andersen den vise Bemærkning, at han forstod at faa Pressen til at tie. Ja, det er jo ogsaa at øve Indflydelse paa Bladets Indhold. Hvorledes vil man ramme den Slags Bagmænd?

Eller lad os understrege det Eksempel, det ærede Medlem Hr. J. S. Føget kom med før, idet han var saa uhyre forsigtig ikke at nævne sin — Omforladelse L. S.-Bladets Bagmænds Navn. Hvorledes i dette Tilfælde med Hofjægermester Sehested og Injurierne mod Redaktør Hendil? Saa vidt jeg kan se, kan man efter det foreliggende Lovforslag ikke ramme den, der er ansvarlig for Artiklerne, er Skyld i, at de er blevet skrevet, Skyld i, at de er blevet offentliggjort, og hvad bliver det saa til med den ideelle retfærdighedstørstende Søgen efter den virkelig ansvarlige?

Der udkommer et periodisk Trykskrift herhjemme, der hedder „Familie-Journalen“. Gamle Aller satte en bestemt Regel op for, hvordan dette Blad skulde redigeres. Der maatte ikke i Bladet forekomme f. Eks. et uægte Barn. Jeg tænker, der staar andre Ting i de Regler, han har opsat end dette, men altsaa, det er i Grunden herved, det bestemmes, hvorledes „Familie-Journalen“ skal redigeres. Alligevel vil man dog, saa vidt jeg forstaar Justitsministerens Forslag, hænge „Familie-Journalen“s angivne ansvarlige Redaktør op og sige: Han er den virkelig ansvarlige.

„Politiken“ har ogsaa en ansvarlig Redaktør. „Politiken“ har jo lagt sin Redaktion om. I 1920 kom Bladet ud for Erfaringer, som fik det til at tage Reb i Sejlene, ændre sin Redaktion og ændre sin Skrivemaade. Det var ikke Udgifterne, der bestemte det da, det var nogle andre, nemlig Bladets Annoncører, som lavede Annoncestrejke og derved tvang Bladet til at indføre en bestemt Skrivemaade. Hvorledes vil man ramme de virkelig ansvarlige for, at „Politiken“ er blevet det Organ, det er blevet efter Oplevelsen fra 1920?

Man ser, at i alle disse Tilfælde er det slet ikke det, man kalder den virkelige Redaktør, der egentlig bestemmer, hvad der skal staa i Bladet, og dermed bortfalder Begrundelsen for, at man skal have den virkelige Redaktør og ikke Straamanden som ansvarlig. Ja, man kan endda tilføje, og der er ingen Grund til ikke at gøre det, at det er en i Pressekrede ganske almindelig kendt Sag, at det slet ikke er „Politiken“s Journalister eller „Politiken“s ansvarshavende Redaktør, der bestemmer, hvorledes Bladet skal redigeres, det er Bestyrelsens Formand, Hr. Scavenius. Kan